

אם באת לשמוע אדם שכביכול מעביר חוכמה, דע לך שטעית בדרכך כי את החוכמה האמיתית לא מעבירים באמצעות ספרים ולא באמצעות דרשות; החוכמה האמיתית נמצאת בעומקה של התודעה שלך, כפי שהאהבה האמיתית נמצאת בעומק לבך.

אם המכפישים והצבועים דחפו אותך הנה לשמוע את האדם הזה על מנת שדבריו ישמשו לך כטענות נגדו בעתיד, דע לך שטעית בדרכך כי האיש הזה איננו כאן בשביל לבקש ממך דבר או בשביל לנצל אותך, משום שהוא אינו זקוק לך.

אתה מקשיב לאדם אשר חוקי היקום זרים לו, חוקי ההיסטוריה אינם ידועים לו, בור לגבי הקשרים אשר באמצעותם מתנהלים העמים. האיש הזה פונה אל תודעתך הרחק מן הערים ושאיפותיהן החולניות. שם, בערים, אשר בהן כל יום המוות קוטם את החריצות, בהן האהבה מוחלפת בשנאה, המחילה מוחלפת בנקמה; שם, בערים של האנשים העשירים והעניים; שם, בשדות האינסופיים של האנשים, נפרש מעטה של סבל ועצב.

אתה סובל כשהכאב נושך בגופך. סובל כשהרעב משתלט על גופך. אך הסבל שלך לא נובע רק מהכאב המייד בגופך, מהרעב שבו. אתה סובל גם בשל התוצאות של המחלות שבגוף שלך.

עליך להבדיל בין שני סוגים של סבל. ישנו סבל אשר נוצר בך בשל המחלה (והסבל הזה עשוי לסגת בזכות התקדמותו של המדע, כפי שהרעב עשוי לסגת, אך הודות לעליונותו של הצדק). יש סוג אחר של סבל אשר אינו תלוי במחלה בגופך אלא נגזר ממנה: אם אתה נכה, אם אינך מסוגל לראות או לשמוע, אתה סובל; אך למרות שסבל זה נגזר מהגוף וממחלותיו, הסבל הוא של התודעה שלך.

ישנו סוג של סבל אשר לא נסוג מול התקדמותו של המדע או של הצדק. סבל מהסוג הזה, אשר שייך אך ורק לתודעה שלך, נסוג אל מול האמונה, אל מול שמחת החיים, אל מול האהבה. עליך לדעת שהסבל הזה מבוסס תמיד על האלימות אשר בתודעה שלך. אתה סובל כי אתה חושש לאבד את מה שיש לך, או בגלל מה שכבר איבדת או בשל הציפיות להשיג דבר מה. אתה סובל משום שאין לך, או משום שאתה פוחד באופן כללי... הנה האויבים הגדולים של האדם: הפחד מפני המחלה, הפחד מפני העוני, הפחד מפני המוות, הפחד מפני הבדידות. כל אלה הינם הסבל שבתודעתך; כל אלה חושפים את האלימות הפנימית, האלימות הנוכחת בתודעה שלך. שים לב שהאלימות הזו תמיד נגזרת מהתאוה. ככל שאדם אלים יותר, כך תאוותיו גסות יותר.

הייתי רוצה לספר לך סיפור שהתרחש לפני זמן רב.

היה היה נוסע שהיה עליו לצאת לנסיעה ארוכה. הוא רתם את בעל החיים שלו לעגלה והחל במסע אל יעד מרוחק מאוד ועם מגבלת זמן קבועה. הוא כינה את בעל החיים

"צורך", את העגלה כינה "תאווה", גלגל אחד כינה "הנאה" ואת השני "כאב". כך, הנוסע טיטל את עגלתו ימינה ושמאלה, אך תמיד אל עבר ייעדו. ככל שהעגלה נעה ביתר מהירות, גלגלי ההנאה והכאב נעו מהר יותר, מחוברים באותו ציר ומובילים את עגלת התאווה. מכיוון שהנסיעה הייתה ארוכה מאוד, הנוסע שלנו נהג להשתעמם. לכן הוא החליט לקשט אותה בחפצים יפים, וכך עשה, אך ככל שייפה יותר את עגלת התאווה, לצורך נהייה קשה יותר. כך, בעיקולים ובעליות בעל החיים המסכן כשל, לא מסוגל למשוך את עגלת התאווה. בדרכי החול, גלגלי ההנאה והסבל נתקעו בקרקע. יום אחד הנוסע התייאש משום שהדרך הייתה ארוכה מאוד ויעדו היה מרוחק ביותר. באותו ערב הוא החליט להרהר בבעיה ותוך כדי כך הוא שמע את צהלותיו של חברו הוותיק. הוא הבין את המסר ולמחרת פירק את הקישוטים מהעגלה, הקל עליו ממשקלם והשכם בבוקר לקח את חברו בדהירה אל עבר היעד. אך למרות זאת, הוא כבר איבד זמן שכבר לא ניתן היה להשיב. בערב למחרת הרהר שוב והבין, בשל אזהרה חוזרת של חברו, שעומדת בפניו מטלה קשה שבעתיים, כי משמעותה ויתור. לפנות בוקר הוא הקריב את עגלת התאווה. אמנם כך הוא איבד את גלגל ההנאה, אך יחד איתו איבד גם את גלגל הסבל. הוא עלה על חיית הצורך, על גבו החשוף, והחל לרכב דרך הערבות הירוקות אל עבר יעדו.

שים לב כיצד התאווה עלולה לדחוק אותך לפינה. ישנן תאוות בעלות איכויות שונות. ישנן תאוות גסות יותר וישנן תאוות נעלות יותר. רומם את התאווה! התגבר על התאווה! טהר את התאווה! כך ללא ספק תוותר על גלגל ההנאה אך באותה נשימה גם על גלגל הסבל.

האלימות שבאדם, מונעת על ידי תאוותיו, לא נשארת רק בתודעה בתור מחלה, אלא שהיא מוקרנת אל עולמם של בני האדם ופועלת על שאר האנשים. אל תחשוב שאני מתכוון אך ורק לאלימות של מלחמה, שבה בני אדם מחסלים בני אדם אחרים. זו צורה של אלימות פיזית. ישנה גם אלימות כלכלית: היא זו שגורמת לך לנצל אדם אחר, היא מתרחשת כאשר אתה גונב מאדם אחר, כשאתה כבר אינך אח של האחר אלא עוף דורס כלפי אחר. יש, בנוסף, אלימות גזעית. נדמה לך שאינך פועל באלימות כשאתה רודף אדם אחר רק משום שהוא שייך לגזע אחר? נדמה לך שאינך מפעיל כלפיו אלימות כאשר אתה משמיץ אותו על שום היותו מגזע שונה משלך? ישנה אלימות דתית. נדמה לך שאינך מפעיל אלימות כשאינך מספק עבודה או נועל שערים ומפטר אדם אחר משום שהוא לא בן הדת שלך? נדמה לך שאין זו אלימות לסגור על מישהו שלא נוהג על פי העקרונות שלך באמצעות השמצות? לכתר אותו בתוך משפחתו, בין בני עמו, בין יקיריו, רק משום שהוא אינו נוהג על פי הדת שלך? ישנן צורות אחרות של אלימות, כמו זו שכופה המוסר הפלשתי. אתה רוצה לכפות את אורח החיים שלך על הזולת, אתה חייב לכפות את אורח החיים שלך, לכפות את העדפותיך על אחרים... אבל מי אמר לך שאתה דוגמה למופת? מי אמר לך שאתה יכול לכפות אורח חיים משום שכך מתחשק לך? היכן התבנית והיכן הדפוס שאתה רוצה לכפות?... הנה סוג של אלימות. אתה יכול לשים קץ

לאלימות שבך, בזולת ובעולם סביבך, בעזרת האמונה וההרהור הפנימי. אין שערים מדומים כדי לשים קץ את האלימות.

העולם הזה עומד להתפוצץ ואין דרך לשים קץ לאלימות! אל תחפש דרכים מדומות! אין כל מדיניות שתוכל לשים קץ לצורך המטורף באלימות. אין בעולם שלנו מפלגה או תנועה שמסוגלות לשים קץ לאלימות. אין פתרונות פלא נגד האלימות בעולם... נאמר לי שהצעירים במקומות השונים בעולם מחפשים דרכים מדומות בשביל לצאת מהאלימות ומהסבל הפנימי. הם מחפשים את הסמים בתור פיתרון. אל תחפש דרכים מדומות כדי לשים קץ לאלימות.

אחי: קיים את המצוות הפשוטות האלה, פשוטות כמו האבנים, השלג והשמש אשר מברכת אותנו. שא את השלום בקרבך ושא אותו אל הזולת. אחי: אי שם בהיסטוריה רואים את פני הסבל של האדם, הסתכל עליו... אבל זכור שצריך להמשיך הלאה ושצריך ללמוד לצחוק ושצריך ללמוד לאהוב.

אליך, אחי, אני משליך את התקווה הזו, את התקווה הזו לשמחה, את התקווה הזו לאהבה, כדי שתרום את לבך ותרומם את נשמתך, וכדי שלא תשכח לרומם את גופך.

סילו, פונטה דה ווקאס, 4.5.1969